

Dosarul nr. 2ra-1694/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. S. Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Solonenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Mironov, reprezentat de avocatul Mihaela Prepelița împotriva Elenei Solonenco cu privire la transmiterea silită a bunului gajat, stabilirea cuantumului creanței, evacuarea persoanelor și încasarea cheltuielilor de judecată și la

cererea reconvențională a Elenei Solonenco împotriva lui Valeriu Mironov cu privire la declararea nulității contractului de împrumut cu ipotecă, a contractelor de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelul declarat de Elena Solonenco și apelul incident declarat de Valeriu Mironov și menținută hotărârea din 7 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 3 ianuarie 2013, Valeriu Mironov, reprezentat de avocatul Mihaela Prepelița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Solonenco cu privire la transmiterea silită a bunului gajat, stabilirea cuantumului creanței, evacuarea persoanelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 martie 2012 i-a împrumutat pârâtei, Elena Solonenco, pe un termen de 6 luni, adică până la 17 septembrie 2012, conform contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172, autentificat de notarul public Eugenia Dohocher, suma de 13 000 de euro, care convertiți în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM la data semnării contractului, constituia echivalentul a 203 320 de lei.

Astfel, în baza pct. 2.1 din contract, debitorul s-a obligat să restituie împrumutul în aceeași sumă, în rate, după cum urmează: începând cu luna aprilie

anul 2012 până la data de 17 a fiecărei luni, urma să restituie câte 500 de euro, pe parcursul a 5 luni, iar restul sumei în mărime de 10 500 de euro, urma a fi restituită la expirarea termenului contractului, adică la 17 septembrie 2012.

Prin actul de predare-primire a împrumutului bănesc din 19 martie 2012, a fost confirmată transmiterea către debitor a sumei de 13 000 de euro.

A evidențiat că în scopul asigurării executării obligațiilor contractuale, pârâta Elena Solonenco a fost de acord să instituie ipoteca asupra imobilelor ce-i aparțin cu drept de proprietate din mun. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX și anume: asupra terenului pentru construcții cu suprafața de 0,1281 ha, cu nr. cadastral XXXXX și asupra casei de locuit individuale cu suprafața de 131,1 m², cu nr. cadastral XXXXX.

Așadar, bunul imobil ipotecat a fost evaluat de părți de comun-acord la suma de 203 320 de lei.

Conform raportului de evaluare nr. 2751/0212 din 27 februarie 2012 întocmit de agenția imobiliară SRL „Soclu”, valoarea de piață constituie 468 000 de lei, valoarea de înlocuire constituie 282 000 de lei.

A precizat că pârâta Elena Solonenco a rambursat ratele lunare conform contractului de împrumut, numai pentru primele 4 luni, în valoare totală de 2 000 de euro, în timp ce restul datoriei în sumă de 11 000 de euro, din diferite motive s-a eschivat de la îndeplinirea obligațiilor contractuale și a graficului prestabilit.

După mai multe încercări verbale de a soluționa problema restituirii împrumutului, pârâta Elena Solonenco a fost informată oficial despre neonorarea obligațiilor contractuale prin reclamația și prin notificarea despre intenția de exercitare a dreptului de gaj din 2 octombrie 2012.

Totodată, a afirmat că pârâta a recunoscut suma datoriei și a rugat prelungirea termenului de restituire a împrumutului acordat până la 1 decembrie 2012, apoi până la 20 decembrie 2012.

La 29 octombrie 2012, creditorul gajist a înregistrat la ÎS „Cadastru” OCT Chișinău preavizul privind exercitarea dreptului de gaj, prin transmiterea benevolă în posesia creditorului ipotekar a bunului imobil ipotecat pentru a fi vândut conform legii, situație la care debitorul nu a reacționat.

A indicat că la acordarea împrumutului, părțile au convenit că în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligațiilor, debitorul s-a obligat să plătească o penalitate de întârziere în mărime de 1 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit graficului de rambursare a împrumutului în rate și calculului penalităților de întârziere, suma datoriei este de 11 000 de euro, iar penalitatea pentru fiecare zi de întârziere constituie 110 de euro (1 % din 11 000 de euro), prin urmare, pentru o perioadă de 91 zile (19 septembrie 2012 - 24 decembrie 2012) penalitatea constituie suma de 10 560 de euro.

Totodată, având în vedere prevederile art. 619 Cod civil, a menționat că dobânda de întârziere constituie suma de 260 533 de euro, calculată pentru aceeași perioadă.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 8, 9, 11, 268, 487-495, 512, 514, 572, 585, 575, 602, 612, 619, 624, 625, 867, 869, 871 Cod civil, art. 5, 7, 38, 166, 167 CPC, art. 6 din Legea cu privire la gaj.

A solicitat admiterea acțiunii, transmiterea silită în posesia sa a bunurilor imobile gajate, amplasate în mun. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX - terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1281 ha, cu nr. cadastral XXXXX și casa de locuit individuală cu suprafața de 131,1 m², cu nr. cadastral XXXXX, pentru a fi înstrăinate în condițiile legii, cu evacuarea debitorului, Elena Solonenco, precum și a tuturor persoanelor care locuiesc în aceste imobile și a bunurilor, fără acordarea altui spațiu locativ, stabilirea cuantumului creanței debitorului față de creditor în rezultatul neonorării obligațiilor contractuale cu re-credință, constituită din suma de bază - 11 000 de euro, penalitatea - 10 560 de euro și dobânda de întârziere - 260 533 de euro lunar până la executarea definitivă a obligațiilor pecuniare, precum și încasarea cheltuielilor de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 877,25 de lei și asistența juridică în mărime de 7 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Valeriu Mironov, reprezentat de avocatul Mihaela Prepeșița a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând stabilirea cuantumului creanței debitorului față de creditor, după cum urmează: datoria de bază în sumă de 11 000 de euro, penalitatea pentru 155 de zile (19 septembrie 2012 - 22 februarie 2013) în mărime de 17 050 de euro, dobânda de întârziere pentru 155 de zile (19 septembrie 2012 - 22 februarie 2013) în sumă de 429,45 de euro.

La 22 februarie 2013, Elena Solonenco a depus cerere reconvențională împotriva lui Valeriu Mironov cu privire la declararea nulității actului juridic.

În susținerea acțiunii reconvenționale a invocat că la 19 martie 2012, Valeriu Mironov i-a dat cu împrumut, conform contractului de împrumut cu ipoteca nr. 4172, suma de 13 000 de euro pe un termen de 6 luni.

A comunicat că fiica sa, Rodica Solonenco a făcut cunoștință cu Mihai Marius, ultimul fiind o persoană care estorca prin diferite metode sume de bani pentru cheltuieli (motorina, reparație auto etc.).

La momentul când fiica sa nu mai avea bani, Mihai Marius a început să ceară bani cu împrumut de la dânsa.

Astfel, deoarece fiica sa era angajată ca director-adjunct la firma lui Mihai Marius, a fost de acord să pună în gaj apartamentul în care locuiau situat pe str. XXXXX, după ce situația s-a agravat.

În același context, a fost pusă în gaj și casa ei din com. XXXXX.

Pe Valeriu Mironov l-a cunoscut prin intermediul ziarului „Makler”, ultimul fiind o persoană care da bani la procente la instituirea unui gaj anumit.

A relatat că s-a întâlnit personal cu Valeriu Mironov, de la care a primit suma de 13 000 de euro, cu toate că nu ea era cea care avea nevoie de banii primiți.

A considerat că Mihai Marius și Valeriu Mironov au avut o înțelegere prealabilă în vederea dobândirii prin metode viclene a bunurilor imobile, proprietatea ei.

Așadar, prin acțiunile descrise, Mihai Marius a obținut suma de bani în mărime de 13 000 de euro, iar Valeriu Mironov - casa ei, fiind evidentă intenția persoanelor menționate.

Prin urmare, contractul încheiat la 17 martie 2012 este unul dolosiv și viclean, dânsa neavând niciun avantaj din tranzacția dată.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 228 Cod civil, art. 84, 172-173 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale și declararea nulă a contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012.

Prin hotărârea din 26 iunie 2013 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mironov.

Au fost transmise în posesiunea lui Valeriu Mironov bunurile imobile - terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1281 ha, cu nr. cadastral XXXXX și casa de locuit individuală cu suprafața de 131,1 m², înregistrată în registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX din mun. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, înregistrate pe numele Elenei Solonenco, pentru înstrăinare în condițiile legii și stingerea datoriei, în sumă de 28 479,44 de euro, pe contractul de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012, cu evacuarea silită a proprietății Elena Solonenco, a locatarilor și a bunurilor acestora din imobilul menționat, fără acordarea altui spațiu locativ.

Au fost încasate de la Elena Solonenco în beneficiul lui Valeriu Mironov cheltuielile de judecată în sumă de 7 877,25 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de Elena Solonenco ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin încheierea din 30 martie 2018 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Elena Solonenco ca fiind inadmisibilă.

Prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de Elena Solonenco, casată integral încheierea din 30 martie 2018 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău și emisă o nouă încheiere prin care a fost admisă cererea de revizuire depusă de Elena Solonenco, casată integral hotărârea din 26 iunie 2013 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, cu remiterea pricinii pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La 22 mai 2019, Elena Solonenco a depus cerere privind completarea temeiului și obiectului acțiunii reconvenționale împotriva lui Valeriu Mironov, intervenienți accesorii Alexandr Chesea, Ion Clima, Raisa Clima și Mihai Marius, prin care a solicitat admiterea acesteia, declararea nulității contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012 încheiat între ea și Valeriu Mironov, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 7879 din 12 octombrie 2015 încheiat între Valeriu Mironov și Alexandr Chesea, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3419 din 8 aprilie 2016 încheiat între Alexandr Chesea și Ion Clima, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 7 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mironov.

Au fost transmise în posesiunea lui Valeriu Mironov bunurile imobile: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1281 ha, cu nr. cadastral XXXXX, casa de locuit individuală cu suprafața de 131,1 m², cu nr. cadastral XXXXX, situate în mun. XXXXX com. XXXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, înregistrate pe numele Elenei Solonenco, pentru înstrăinarea în condițiile legii și stingerea datoriei pe contractul de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 19 martie 2012, în sumă de 28 479,44 de euro, cu evacuarea silită a proprietarei Elena Solonenco, a membrilor de familie și a bunurilor acestora din imobilul menționat.

Au fost încasate de la Elena Solonenco în beneficiul lui Valeriu Mironov cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 877,25 de lei, precum și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 7 000 de lei, iar în total suma de 7 877,25 de lei.

Hotărârea în partea transmiterii în posesiunea lui Valeriu Mironov a bunurilor imobile, terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1281 ha, cu nr. cadastral XXXXX, casa de locuit individuală cu suprafața de 131,1 m², cu nr. cadastral XXXXX, situate în mun. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, înregistrate pe numele Elenei Solonenco, pentru înstrăinarea în condițiile legii și stingerea datoriei pe contractul de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 19 martie 2012, în sumă de 28 479,44 de euro, și evacuarea silită a proprietarei Elena Solonenco, a membrilor de familie și a bunurilor acestora din imobilul menționat, nu urmează a fi pusă în executare.

A fost respinsă ca fiind depusă tardiv cererea reconvențională înaintată de Elena Solonenco cu privire la declararea nulității contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 19 martie 2012, iar în partea pretențiilor privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 7879 din 12 octombrie 2015, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3419 din 08 aprilie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelul declarat de Elena Solonenco și apelul incident declarat de Valeriu Mironov și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, în ceea ce privește cerința lui Valeriu Mironov privind stabilirea cuantumului creanței în mărime de 28 479,44 de euro, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că această sumă s-a format drept consecință a neexecutării obligațiilor din partea debitorului Elena Solonenco, care a recunoscut existența datoriei în sumă de 11 000 de euro, solicitând amânarea achitării datoriei până la data de 1 decembrie 2012, pe motiv că întâmpină dificultăți financiare.

Din suma datoriei neexecutate, a fost calculată dobânda de întârziere pentru perioada 19 septembrie 2012 - 22 februarie 2013 (155 de zile) în mărime de 429,45 de euro, precum și penalitatea în mărime de 17 050 de euro, reieșind din faptul că potrivit contractului de împrumut cu ipotecă din 17 martie 2012, la pct. 3.2, părțile au convenit că în cazul reținerii rambursării împrumutului, debitorul s-a obligat să plătească o penalitate de întârziere în mărime de 1 % din suma neachitată (110 de

euro) pentru fiecare zi de întârziere, penalitatea fiind calculată pentru perioada de întârziere 19 septembrie 2012 - 22 februarie 2013 (155 de zile).

Prima instanță și instanța de apel au considerat întemeiată cerința lui Valeriu Mironov privind deposedarea bunului gajat, cu evacuarea Elenei Solonenco, a locatarilor și a bunurilor acestora din imobilul situat în mun. XXXXX com. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, dat fiind faptul că la caz s-a constatat o neexecutare esențială din partea debitorului a obligației asumate prin contractul de împrumut, or potrivit contractului de împrumut părțile au prevăzut în scopul garantării executării obligațiunilor de restituire a împrumutului ipotecarea bunului în favoarea împrumutătorului.

Corespunzător, reieșind din faptul că până în prezent debitorul gajist nu și-a îndeplinit obligațiunile în sensul executării obligațiunilor asumate prin contractul de împrumut, nu a achitat datoria față de creditor sau conform condițiilor contractuale, nu a transmis benevol în posesia creditorului bunul gajat pentru a fi vândut, creditorul ipotecar are dreptul, în caz de neachitare a împrumutului, a dobânzilor și a altor plăți în termenele stabilite în contractul de împrumut, să-și exercite dreptul de gaj asupra bunului imobil gajat.

Cu referire la cerința din acțiunea reconvențională depusă de Elena Solonenco privind declararea nulității contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012, făcând trimitere la prevederile art. 220 și 228 Cod civil, ce se referă la nulitatea actului juridic încheiat prin dol, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat această pretenție ca fiind tardivă.

Astfel, reieșind din prevederile art. 233 alin. (1) Cod civil, în situația în care contractul de împrumut, declararea nulă a căruia se cere, a fost încheiat la 17 martie 2012, iar cererea de chemare în judecată privind declararea nulă a contractului a fost depusă tocmai la 22 februarie 2013, termenul de 6 luni prevăzut pentru contestarea valabilității respectivului contract a fost omis de către Elena Solonenco.

Cu referire la pretențiile din acțiunea reconvențională privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 7879 din 12 octombrie 2015 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 3419 din 8 aprilie 2016, drept consecință a anulării contractului de împrumut cu ipotecă, instanțele de judecată au menționat că urmează a fi respinse ca fiind subsecvente pretenției de bază privind declararea nulității contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012.

La 28 septembrie 2021, Elena Solonenco a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Valeriu Mironov și admitere a cererii reconvenționale depusă de ea.

În susținerea recursului a invocat caracterul abuziv, arbitrar, neîntemeiat, nemotivat și ilegal al deciziei contestate, caracter ce derivă din examinarea superficială a cauzei civile și apreciere similară a probelor, în consecință, instanța de apel a emis o decizie nemotivată și tendențioasă.

Cu referire la penalitate, instanța de apel a preluat poziția instanței de fond, precum că a fost calculată corect de instanța de fond pentru perioada 19 septembrie

2012 - 22 februarie 2013 (155 de zile), reieșind din faptul că potrivit contractului de împrumut cu potecă din 17 martie 2012, la pct. 3.2., părțile au convenit că în cazul reținerii rambursării împrumutului, debitorul s-a obligat să plătească o penalitate de întârziere în mărime de 1 % din suma neachitată (110 de euro), pentru fiecare zi de întârziere.

Argumentând acest fapt prin aceea că clauza penală încasată este proporțională cu prejudiciul cauzat lui Valeriu Mironov, prin nerestituirea în termen a împrumutului de către ea, instanța de apel, cât și prima instanță au interpretat în mod eronat legea, având în vedere prevederile art. 624 alin. (1) Cod civil, în redacția anului 2002.

A remarcat că suma solicitată de către Valeriu Mironov cu titlu de penalitate este una disproporționat de mare în raport cu suma datoriei restante în mărime de 11 000 de euro, astfel, situației date sunt relevante prevederile art. 630 alin. (1) Cod civil, în redacția anului 2002.

Prin urmare, prevederile acestui articol permit instanței de judecată să micșoreze clauza penală, atunci când aceasta este disproporționat de mare în raport cu suma datoriei restante.

Astfel, prin prisma normei enunțate, ținând cont de durata neexecutării obligației de bază, de procentul excesiv de înalt al clauzei penale, respectiv și de proporționalitatea dintre clauza penală și datoria restantă, în speță, instanța de apel urma să reducă penalitatea calculată pentru întârzierea restituirii împrumutului, după caz cu stabilirea unei cote procentuale rezonabile în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, în cazul eventualei admiteri a acțiunii inițiale.

În ceea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii suportate cu titlu de asistență juridică în cuantum de 7 000 de lei, instanța de apel le-a apreciat ca fiind suficiente și rezonabile, reieșind din durata și natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică și bonul de plată.

La caz, dovada acordării asistenței juridice de către avocat se confirmă doar prin bonul de plată, eliberat către client, nefiind prezentată lista detaliată a acțiunilor efectuate de avocat în legătură cu acordarea asistenței juridice pe marginea cauzei civile respective, ceea ce face dificilă determinarea faptului dacă cheltuielile suportate cu titlu de asistență juridică au fost necesare, reale și rezonabile.

În aceste condiții, instanța de apel era în imposibilitate de a da o apreciere rezonabilității cheltuielilor suportate cu titlu de asistență juridică.

A considerat că la încheierea contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 19 martie 2012, au fost încălcate prevederile art. 195 alin. (3) Cod civil și anume Valeriu Mironov și Mihai Marius nu aveau intenția pentru nașterea, modificarea sau stingerea a careva drepturi și obligații civile, pentru careva din părți ale contractului, intenția lor rezida exclusiv în dobândirea proprietății ce-i aparține dânsei.

De aici rezultă și caracterul fictiv al acestui contract, or acordarea împrumutului de către Valeriu Mironov de facto lui Mihai Marius, s-a efectuat fără intenția de a produce efecte juridice, dar în scopul de a dobândi proprietatea ce aparține dânsei și a se eschiva de la restituirea pretinsului împrumut.

La fel, a considerat că prezintă relevanță constatările din sentința din 21 martie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, în temeiul căreia Mihai Marius a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități, ce reglementează relații patrimoniale pe un termen de 5 ani.

Reieșind din prevederile art. 118 alin. (1) CPC, a precizat recurenta că, invocând ca temei încheierea actului juridic în urma unui comportament dolosiv sau viclean al unei dintre părți, precum și în urma înțelegerii dolosive dintre părți, a prezentat probe ce demonstrează existența unui asemenea comportament sau înțelegeri dolosive, inclusiv probe ce demonstrează vicierea consimțământului ei la momentul încheierii tranzacției.

Instanța de apel nu s-a expus asupra nulității absolute a contractului de împrumut cu ipotecă nr. 4172 din 17 martie 2012, invocată de către ea, acțiune care este imprescriptibilă.

În cererea de chemare în judecată reconvențională privind completarea temeiului și obiectului acțiunii, inclusiv din explicațiile ei, rezultă că despre dol a aflat în luna octombrie 2012.

Acest lucru rezultă inclusiv din constatările ce se conțin în sentința din 21 martie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău.

Prin urmare, raportând data adresării în instanța de judecată cu acțiune reconvențională (22 februarie 2013) la data când dânsa a aflat despre dol, se constată că pretențiile sunt înaintate în interiorul termenului de prescripție de 6 luni, iar instanța de apel în mod eronat a concluzionat asupra tardivității depunerii acesteia.

La 7 octombrie 2021, în adresa lui Valeriu Mironov, Alexandr Chesea, Ion Clima și Raisei Clima a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Elena Solonenco, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 206 vol. III), fiind recepționată de Alexandr Chesea la 11 octombrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 208 vol. III).

Correspondența menționată expediată în adresa lui Ion Clima și Valeriu Mironov a fost returată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 209, 210 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 186 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Solonenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Solonenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Elena Solonenco urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Solonenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic